

Györffy Péterné És Testvére

A képen anyám és a nagynéném látható. Anyám édestestvérének az üzlete. A jobb oldali alacsonyabb nő a Hermína, a magasabb pedig anyám. Nagyon hasonlítottak egymásra. A Hermína volt tulajdonképpen a paplanos, anyám mellette tanult bele, hiszen anyám eredeti foglalkozása fodrász volt. A bolt a Ráday utca 15-ben volt, és odaköltöztünk mi is a Ráday utca 18-ba 1938 körül. Attól kezdve ott volt az anyám. Itt négyen laktunk, anyám, apám, a bátyám meg én. Hogy miért költöztünk át, azt nem tudom, gondolom, a bolt miatt. Nagy konyhánk volt ebben a lakásban, és volt fürdőszobánk is. Ezenkívül volt egy kisháló, előszoba és egy nagyszoba, tehát összesen

két lakószobánk volt. A Hermina férjhez ment egy római katolikus férfihez, Győrffy Péterhez. Gyerekük is volt, de meghalt gyerekkorában. Tulajdonképpen a Péter nyitotta ezt az üzletet, a felesége, a Hermina pedig társtulajdonos volt. A Győrffy Péternek volt két testvére, egy fiú és egy lány, akiket nagyon vallásosan neveltek. A Hermina nagynéném a férjével Kelenvölgyben lakott, akkor az még vidéknek számított, tehát a Ráday utcában csak az üzletük volt. Nagyon sokszor vasárnapi kirándulás címén kimentünk hozzájuk. Egy nagyon szép kertes ház volt ott, Kelenvölgyben. Villamossal mentünk a Kelenföldi pályaudvarig, és onnan gyalog. Akkor még nem volt busz. Elöl volt az üzlet, hátul volt a műhely. Volt egy galériája is a boltnak, ott készítették a paplanokat. Volt egy kirakat is, ott volt a paplan kitéve. Jó sok vevőjük volt. A Magyar Imre cigányprímás is ott vásárolt. A boltra még én is emlékszem, mert én is dolgoztam ott egy darabig a háború után, 1945--50 között. 1944-ben bezárt a bolt, de a háború után egy rövid ideig még anyámmal dolgoztunk itt. A bolt másik oldalán bőrüzlet volt, arra is emlékszem. A Hermina a háború után bekerült egy öregek otthonába, én még látogattam. 1948--49 körül halt meg. A férje mikor halt meg, azt már nem tudom.